

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד פרשת בראשית / מברכין חודש מרחשון
כ"ד תשרי התשל"ב שנה ו' – גליון 264
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש שק

מוצ"ש	הדלקת נרות	קריית ארבע
17:37	16:31	ירושלים
17:36	16:25	באר שבע
17:38	16:40	תל אביב
17:38	16:41	

לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל

מרבותינו זיע"א

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם

וְאֶת הָאָרֶץ (א ב).

זה לשון קוה"ק בספר אגרא דכלה 'בראשית'
צירוף תר"ב א"ש, למדו חכמז"ל דמילה דוחה
שבת, ר"ת תנו ר'בנן ב'רית א'ברהם י'דחה
ש'בת עכ"ל. הנה נראה לדעתי בס"ד, מיל"ה
ר"ת ה'מנחיל מ'נוחה לעמו ישראל, ומסיים:
'בקדושתו ביום שבת קודשו' אפילו שבת
שהוא מנוחה לעמו ישראל, אעפ"כ יהיה
מילה דוחה שבת קודש. גם י"ל דע"י מילה יש
לו ליהודי את יום השבת ליום המנוחה,
משא"כ מקודם, כדברי חכמז"ל (סנהדרין נח):
עכ"ם ששבת חייב מיתה, מפני שלא מל, לכן
אסור לו לשבות בשבת, כי שבת שרביטו של
מלך, וזה כאשר מל עצמו יוכל לשבות בשבת,
א"כ ע"י מצות מילה יוכל לשבות בשבת, ולכן
מיל"ה ר"ת ה'מנחיל מ'נוחה לעמו ישראל,
כי ע"י מילה נקרא 'עמו', יוצאים מן המזל,
ולכן נרמז ענין זה ב'בראשית', כי זה הראשית
והבן.

(פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא)

מאורות החידה השבועית

- מהיכן רואים שהעולם נברא בלשון הקודש?
- היכן מצינו שאדם הראשון כפר בטובה?
- מדוע לא נתפרסם שם העץ שחטאו בו אדם וחווה?

לע"נ אסתר בת אליעזר ז"ל

מאורות הפרשה

"וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאָנֶה הוּא לְעֵינַיִם וְנִזְמַר הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל תִּתְקַז מִפְרִיו וְהֵאֱכַל תִּתֶּן עִמָּה וַיֹּאכְל" [גו].

הנה יש לשאול מה הניע את חוה לאכול מפרי העץ האסור, ולהביא לשינוי כל סדרי בראשית עד שאמרו חז"ל שבהאכילה את אישה גרמה למיתה שתבוא לעולם [מעם לויעז], ולא עוד שגרמה עצב וסבל לעצמה "בעצב תלדי בנים"? ומה רצתה התורה להדגיש לנו כיצד לא ניפול שרשת הס"א הוא הנחש המצוי בכל מקום וענין ולשונו תרה אחר טרף קל להכשילו? ולהשיב, הנה נביט נכוחה אל חיינו ומעשינו בעוה"ז, שאין ספור פעמים פוגשים אנו את הנחש על כל צעד ושעל, מתפתל ונשך בין המחשבות והמעשים וכולו אומר ציד וחיפוש, שהרי בשל רצוננו ותאוותינו אין אנו מתבוננים לעומקם של דברים ולהשלכות העלולות לצאת מהם, אלא כדרכנו אנו פועלים לאחר מחשבה קצרה ואצים רצים לעשות כאשר ליבנו חפץ. ויתירה מזו, אומרים אנו בליבנו שהרי כל מה שברא הקב"ה בעולמו בראם עבור האדם כנאמר "כל מה שבראתי בשבילך בראתי" [קהלת רבה ז] ואם כן הרי הם עומדים לפני האדם לעשות רצונו, כי זהו רצון הבורא יתברך, ואם כן הרי הם שלוחי מצווה, כי הבריאה כולה אין לה בחירה ועושה היא רצון ה' בשלמות ללא שום פנייה, ולכן גם לא יעלה על דעתנו שיהיה בהם צד של הכשלה ונסיון להכשיל את האדם נזר הבריאה. ועוד הרי נאמר "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו אף עשיתיו" [ישעיה מ"ג] ואם כן כולם עושים רצונו יתברך ולכן אין בהם מכשול.

וכאן עומדת לה נקודת המכשול כנחש, המסתתר בין הסלעים ומחכה לטרפו שיקרב אליו ואזי נושכו ומכישו ומחדיר את ארסו אל קרבו. שהנה כי כן כל הנברא מצווה ועושה רצונו יתברך אך יש בין הנבראים גם יצירה שעניינה לבחון את אהבת האדם להש"ת עד היכן היא. יש צורך וחוב גדול לאדם לדעת כי כל הסובב אותו ובפרט הנראה נוצץ ומיוחד, טעים בטעמו ונפלא בריחו הוא אבן הבוחן לקשר הפנימי שיש לאדם עם הקב"ה, וראו זה פלא "ותרא האשה כי טוב העץ למאכל", מראה העיניים מטעה, והלב חומד "וכי תאוה הוא לעיניים". שמירת העיניים היא לא רק בעיני צניעות אלא שמירת העיניים עניינה להתבונן היטב על כל מעשינו ורצונותינו בפרט הגשמיים לדעת ולהבדיל בין הקדוש והטהור ובין החושך לאור "לאהבה את-ה' אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם". [דברים י"א]

יהי"ר שזכות רבותינו הקדושים יעמוד לנו ולכל ישראל לטובה ולברכה אכי"ר

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קריית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 לתרומות – ח"ן בנק הדואר 20033243
ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות "מעשה שלום"

וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן (ג' כד).

אפשר לומר בדרך רמז, ע"פ מה שכתוב בזוה"ק (ח"א לו): שקודם החטא של אדם הראשון היה כתוב ולבוש ב'כתנות אור' באל"ף, אבל לאחר החטא פרח האל"ף לגן עדן, ונכתב ונתלבש ב'כתנות עור' בעי"ן, אבל כשיהיה הגאולה שלמה בב"א שאנו מקווים, אז יהיה נכתב ויתלבש כמו קודם החטא באל"ף (של"ה תולדות אדם בית דוד נד). וזה אפשר מרמז הכתוב הקדוש 'ויגרש את האדם' לאחר החטא, 'וישכן מקדם לגן עדן' לג'ן עד'ן הוא מספר אר"ר, שהוא התורה שנקראת ר"ז (שבת פח). בגי' אר"ר (זוה"ק ח"א קמ), ויגרש אותו משם משום שחטא, כי נתלבש וכתוב כתנות עור בעי"ן, וממילא אי אפשר עוד לו להיות בגן עדן שמספרו אר"ר. והשם יתברך ירחם עלינו שיהיה הגאולה שלימה בב"א.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

נר ה' נשמת אדם

לעילוי נשמת אשר הלל פלמר ובנו הי"ד

"מאורות המדרש" "וישע ה' אל הבל"

דרשו חכמינו ז"ל (במדרש רבה): ר' הונא בשם ר' יוסף אמר "והאלקים יבקש את נרדף" (קהלת ג) אתה מוצא צדיק רודף צדיק, והאלוקים יבקש את נרדף, רשע רודף צדיק, והא' יבקש את נרדף, רשע רודף רשע, והא' יבקש את נרדף, אפילו צדיק רודף רשע, והא' יבקש את נרדף, לעולם הקב"ה תובע דמן של נרדפין מן הרודפין, שהרי הבל נרדף מפני קין ולכן בחר הקב"ה בהבל, "וישע ד' אל הבל ואל מנחתר". מסביר החפץ חיים שאם בזמן מסויים עם ישראל סר מדרכי ד' ומתערב עם האומות, מתעורר ר"ל קטרוג למעלה, ומלך במשפט יעמיד ארץ, ונפסק, ח"ו, דינם לכליה. אבל הקב"ה ברחמיו המרובים, שרוצה הוא בתשובת רשעים ואין הוא חפץ במיתתם, מה הוא עושה? משטה בם את האומות, שירדפו אותם בכל מיני רדיפות, למען יוכל לקיים את הפסק דין של "והא' יבקש את נרדף" - אפילו צדיק רודף רשע, וכל שכן אם רשע רודף את הצדיק. ומסיים החפץ חיים שמכאן תשובה למצב שבזמנינו. בעת שאנו רואים שעמנו נעשה ללעג ולקלס ונחשבנו כצאן לטבח יובל, להרוג ולאבד ולמכה ולחרפה, אזי עלינו לדעת, כי יצא הקצץ מפמליא של מעלה, ח"ו, לכליון, ורק השל"ת ברחמיו מהפך בזכותנו ומשתדל לטובתנו, ובשביל זה נעשינו לנרדפים במדה כל כך מבהילה, למען יקיים ד' בנו את מאמרו להפך בזכות הנרדף. אנחנו נבליג על הרדיפות ובסוף ננצח את אויבינו, המה יכרעו ויפולו ואנחנו נקום ונתעודד, ויקיים בנו "ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה".

מאורות סיפורי חסידים - כבוד האדם

במוצאי שבת חורפית התכנסו תלמידי הרב הגאון רבי יהושע לייב דיסקין זצ"ל - השרף מבריסק, לשיעור בפרשת השבוע. אחד התלמידים מזג לכולם כוסות תה, והניח במרכז השולחן צלחת ובה קוביות סוכר. לרגל חולשתו זקוק היה הרב לכמות רבה של סוכר - סובל היה מירידת סוכר כרונית - ועל כן בחש התלמיד בכוסו כמה וכמה כפיות סוכר. הודה לו הרב, והודו התלמידים. שתה הרב תוך כדי הרצאת דבריו ושתו התלמידים. לאחר ששתה רוב כוס, נכנסה הרבנית מן המטבח כשהיא נסערת. הבחין בה הרב ומיהר להרגיעה: "הכל בסדר". מיד ניכרה הקלה על פניה, והיא שבה למטבח. שתה הרב את התה עד תומו. לאחר השיעור הכניס רבי דוב בער גרוסברג את הכוסות הריקות למטבח. "על מה נסערה הרבנית", שאל. הרבנית הצביעה על הדלפק הצר, שקית הסוכר הלבנה עמדה עליו. "זה המלח של פסח", אמרה. היה זה מיד לאחר הפסח. המלח של פסח נארז בשקיות לבנות שדמו לאריות הסוכר. "חששתי ששמו מלח בתה, אבל הרב אמר שהכל בסדר. תמהני..." אמרה. נכנס רבי דוב בער ופינה את הכוס של הרב. כמה טיפות נותרו בשוליה. טעם בקצה לשונו ועיוה פניו, התה היה מלוח להבחיל. הביאה למטבח וסח לרבנית שחששה התאמת. "אבוי", קראה, הדבר עלול לפגוע בבריאותו הרופפת של הרב. בהתרגשות נכנסה לחדר. התלמידים כבר הלכו. "ומה על מצות 'ונשמרתם מאד לנפשתיכם'?" שאלה. "נדחית היא בכאן", השיבה רבנו בנועם, "שהרי נוח לו לאדם להפיל עצמו לכבשן האש, ואל ילכין פני חברו ברבים"... הרבנית הסתפקה בתשובה זו, אבל רבי דוב בער שמע ותהה: אם משום כך, יכול היה רבינו להימנע משתיה, ואיש לא היה יודע מדוע - יתכן שלא היה צמא, יתכן שנטרד בלהט אמירת השיעור והסיח דעתו משתיה, ובינתיים הצטנן המשקה ואינו עוד בגדר 'חמין במוצאי שבת' שהן סגולה לרפואה (שבת קיט:). לא זו בלבד שהנוכחים לא היו מבחינים בכך, אלא אף התלמיד המוזג לא היה נכלם! לא המנועות מהלבנת פנים היתה כאן, אפוא, אלא רצון לגרום למוזג נחת רוח. ולשם כך סיכן הרב את עצמו, ושתה לגימה אחר לגימה מכוס גדושה כפיות מלח, בלא סימן בחילה ושמץ העויה!... ["השרף מבריסק"]

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

נשתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net